

Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg tror, at Ministeren er en Mand, der er i Forstaaelse med den Udvikling, der er foregaaet i vort Land ogsaa paa Landvæsenets Omraade, og let vil kunne indse, at det her drejer sig om et Foretagende af den allerstørste Betydning.

Jeg kan i saa Henseende slutte mig til Udtalelser, som vi hørte i Aftes i den Jomfrutale, det ærede Medlem fra Køge (Bransager) holdt. Han udtalte, at han gerne vilde være med til at bringe Landets Børn i Besiddelse af Landets Jord, en Udtalelse, hvori jeg er ganske enig, og jeg vil gerne samarbejde med ham derom. Jeg tror, at her er et Forhold, hvor man med et ringe Tilskud fra Statens Side kan bidrage til at bringe Landets Børn i Besiddelse af Landets Jord. Det er en tæt-befolket Egn derude, og hvad det her drejer sig om, er, at disse Arealer, der kile sig ind mellem Fjorden og Havet, ved Vejanlæg blive satte i ordentlig Forbindelse med den paagældende Egn. Sker det, er der neppe Tvivl om, at det vil føre til, at der inden mange Aar vil opstaa Beboelser i stort Antal.

Jeg vil altsaa henstille til den ærede Minister at stille sig velvillig til Sagen, og jeg nærer Haab i saa Henseende, idet jeg hørte, at Ministeren stillede sig velvillig overfor et Forhold af lignende Natur ved Fakse, som det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) for nogle Dage siden fremdrog her i Salen.

Jeg havde ellers lidt mere at ville omtale, men ser, at den højtærede Formand begynder at blive urolig paa sin Plads.

Jeg skal da indskrænke mig til disse Bemærkninger; jeg havde ellers haft Lyst til at fremsætte nogle politiske Bemærkninger, men de kunne maaske gerne spares. Jeg vil anbefale de to saglige Spørgsmaal, jeg har berørt, til meget velvillig Overvejelse af de højtærede Ministre.

Maa jeg dog i to Minutter bringe frem for den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at den Toggang, der er i Vestjylland og det midterste Jylland, er i allerhøjeste Grad utilfredsstillende. Jeg kan henholde mig til Udtalelser fra det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave), de findes Sp. 598, og jeg skal yderligere tilføje, at paa Banen fra Skanderborg over Silkeborg—Herning til Skern have vi ikke alene daarligt Materiel, men ogsaa en saadan Toggang, at man skal køre 4—5 Timer for at komme 8—10 Mil

frem. Det er noget, synes jeg, saa ganske utilbørligt, at en Forandring af de Forhold maa finde Sted. Jeg skal ikke klage over, at man har noget gammelt og daarligt Materiel, det skal jo, som det ærede Medlem fra Esbjerg sagde forleden Dag, ogsaa bruges, men det kunde være sømmeligt, naar man har et saa daarligt Materiel, at det var belyst saaledes, at man, naar man skal køre 2 Mil i Timen, kunde læse sin Avis eller en Bog. Men man har det gamle Tranlampe-system derovre, som er i allerhøjeste Grad utilbørligt. Jeg tillader mig derfor at slutte mig til Udtalelser fra andre ærede Medlemmer med Hensyn til Toggangen i det vestlige og midterste Jylland, og jeg vil udtale Haabet om, at den højtærede Minister vil raade Bod paa disse primitive Forhold.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne, som fortsættes i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4¹⁰.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Wilmann: Det er kun faa Bemærkninger, jeg agter at gøre. Da jeg første Gang havde Ordet under denne Forhandling, spurgte jeg den højtærede Indenrigsminister, om han vilde forelægge Forslag om Ligningskommissioner i Landkommunerne. Jeg indbragte i Fjor sammen med mine Meningsfæller et saadant Forslag, og jeg benyttede den Gang Lejligheden til at motivere det. I Aar indskrænkede jeg mig til at nævne det Moment, som jeg ikke havde nævnt i Fjor, at nu, da der blev større Adgang for Arbejdere og Husmænd til at blive Medlemmer af Sogneraadene, vilde det være demokratisk at lette dem Arbejdet ved at dele Sogneraadenes Arbejde. Det kunde den højtærede Indenrigsminister ikke forstaa, eller maaske vilde han ikke forstaa det, eller maaske var det for at sige noget morsomt, at han i den Anledning spurgte, om det var Hensigten, naar der sad Smaafolk i